

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาแนวทางการบริหารสินเชื่อเพื่อลดความเสี่ยง สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน ภาค 7 นั้น มีรายละเอียดในการดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

- 3.1 ขอบเขตการศึกษา
- 3.2 วิธีการศึกษา
- 3.3 ระยะเวลาในการศึกษา

3.1 ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

ศึกษาถึงความผิดพลาดในการบริหารสินเชื่อของสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ.2548 ที่ทำให้เกิดปัญหารุนแรงในภาคการเงิน (Financial Sector) เกณฑ์การกำกับดูแลและนโยบายสินเชื่อและคุณภาพสินเชื่อของธนาคารแห่งประเทศไทย หลักการวิเคราะห์การให้สินเชื่อและนโยบายสินเชื่อและคุณภาพสินเชื่อของธนาคารออมสิน โดยเนื้อหาในการศึกษา ได้แก่

1. การดำเนินงานด้านการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน ระหว่างปี พ.ศ.2546-2550
2. การบริหารความเสี่ยง สินเชื่อเคหะของธนาคารออมสิน ภาค 7

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ใช้ข้อมูลรายงานงบการเงินระหว่างปี พ.ศ.2546-2550 ของธนาคารออมสิน
2. ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาและบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ภาค 7 จำนวน 45 สาขา ละ 5 คน ได้แก่ ผู้จัดการสาขา 1 คน ผู้ช่วยผู้จัดการสาขา 1 คน และพนักงานสินเชื่อสาขา 3 คน รวมทั้งสิ้น 225 คน

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

เก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานของผู้สอบบัญชี งบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงินในรายงานประจำปีของธนาคารออมสิน ระหว่างปี พ.ศ.2546-2550 และจากประชากรจำนวน 225 คน โดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามทฤษฎีของเคร์คคีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 178 คน (Krejcie, R.V., and Morgan, อ้างใน สุจิตรา บุญรัตพันธุ์, 2542, 181)

	<u>ประชากร 45 สาขา</u>	<u>ขนาดกลุ่มตัวอย่าง</u>
1. ผู้จัดการสาขา 1 คน	45 คน	40 คน
2. ผู้ช่วยผู้จัดการสาขา 1 คน	45 คน	40 คน
3. พนักงานสินเชื่อสาขา 3 คน	135 คน	98 คน
รวม	<u>225 คน</u>	<u>178 คน</u>

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) โดยใช้การเลือกตัวอย่างโดยการเจาะจงหน่วยที่ต้องการ (Purposive Sampling) คือ จากสาขาที่มีจำนวนพนักงานสินเชื่อตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ทำให้มีสาขาที่ถูกคัดเลือกจำนวน 40 สาขา ได้แก่ สาขาเชียงใหม่ สันกำแพง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจวบคีรีขันธ์ ท่าแพ บวกครกหลวง ดอยสะเก็ด หนองหอย ถนนทิพย์เนตร สารภี สันทราย แม่ริม แม่แตง หางดง เชียงดาว ไชยปราการ ฝาง พร้าว แม่ใจ สันป่าตอง จอมทอง ฮอด ป่าซาง ลำพูน แม่สะเรียง แม่ฮ่องสอน ปาย เชียงราย เชียงแสน แม่จัน แม่สาย เทิง เชียงของ พาน กลางเวียง พะเยา เชียงคำ จุน ปง และดอกคำใต้ สำหรับสาขาที่ไม่ถูกคัดเลือกจำนวน 5 สาขา ได้แก่ สาขาเขื่อนลลแอร์พอร์ท อมก๋อย ดอยเต่า ลี้ และเวียงป่าเป้า

3.2 วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาและบริหารสินเชื่อของธนาคารออมสิน ภาค 7 จำนวน 178 คน เกี่ยวกับการบริหารสินเชื่อธนาคารออมสิน ภาค 7 โดยวิธีการนำส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

โดยการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความวิชาการ รายงานประจำปี รายงานงบการเงินของตลาดหลักทรัพย์ รายงานการวิเคราะห์ Subprime และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลูกหนี้และการให้สินเชื่อเคหะ

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเคหะ

2.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการให้สินเชื่อเคหะ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารสินเชื่อเคหะ และแนวปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง

3.1 ความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อ

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสินเชื่อเคหะ และแนวปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงของธนาคารออมสิน

3.3 ความคิดเห็นจากบทเรียนความผิดพลาดในการบริหารสินเชื่อของสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกา

การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ แล้วนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับรวบรวมได้จากแบบสอบถาม และนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลูกหนี้และการให้สินเชื่อเคหะ ความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ในการพิจารณาสินเชื่อ และความคิดเห็นจากบทเรียนความผิดพลาดในการบริหารสินเชื่อของสถาบันการเงินในสหรัฐอเมริกา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) นำมาสรุปผลการศึกษาและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย

2. นำข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญในการพิจารณาคุณภาพของลูกหนี้ ระดับความรุนแรงของปัญหาในการให้สินเชื่อเคหะ ระดับความรุนแรงของปัญหาในการติดตามแก้ไขหนี้ค้างชำระ และระดับแนวปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงสินเชื่อเคหะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และการจัดอันดับ แล้วนำมาสรุปผลการศึกษาและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย

โดยข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญในการพิจารณา ระดับความรุนแรงของปัญหา และระดับแนวปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง จะใช้มาตรวัดแบบให้คะแนนหรือให้การประเมิน (Itemized Rating Scales) โดยกำหนดเป็น 5 ระดับ (สุจิตรา บุญรัตพันธุ์, 2542, 130-132)

ในการวัดระดับความสำคัญ ความรุนแรง และแนวปฏิบัติ จะใช้มาตรา (Likert Scale) โดยให้แต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	น้ำหนักคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

เกณฑ์การประเมินผล ได้กำหนดเกณฑ์การแปลผล โดยพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณ อาศัยหลักเกณฑ์ของ Millers (Weight Mean Score) ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ซึ่งสามารถแบ่งช่วงคะแนนของระดับความคิดเห็น ได้ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ความหมายระดับความเสี่ยง
4.21 – 5.00 คะแนน	มากที่สุด
3.41 – 4.20 คะแนน	มาก
2.61 – 3.40 คะแนน	ปานกลาง
1.81 – 2.60 คะแนน	น้อย
1.00 – 1.80 คะแนน	น้อยที่สุด

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

นำข้อมูลที่ได้จากงบการเงินมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage)

3.3 ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษารวม 10 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2551 ถึงเดือนมีนาคม 2552